KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 30. juni 1976

til Irland med henblik på lovforslag, der ændrer og supplerer »Road Transport Act 1933« samt »Road Transport Act 1971«, og som indeholder bestemmelser vedrørende problemer, der har forbindelse med dem, der er behandlet i nævnte love

(Den engelske tekst er den eneste autentiske)

(76/609/EØF)

I overensstemmelse med artikel 1 i Rådets beslutning af 21. marts 1962 (1) om indførelse af en fremgangsmåde til forudgående undersøgelse og forhandling om visse administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som medlemsstaterne påtænker at udstede på transportområdet, ændret ved Rådets beslutning af 22. november 1973 (2), har den irske regering ved skrivelse af 12. april 1976 fra sin faste repræsentation ved De europæiske Fællesskaber tilsendt Kommissionen ordlyden af et lovforslag, der ændrer og supplerer »Road Transport Act 1933« samt »Road Transport Act 1971«, og som indeholder bestemmelser vedrørende problemer, der har forbindelse med dem, der er behandlet i nævnte love.

Kommissionen modtog den faste repræsentations skrivelse den 13. april 1976, og i overensstemmelse med artikel 1 i Rådets beslutning er de øvrige medlemsstater blevet underrettet herom.

Kommissionen har ikke fundet det nødvendigt at tage initiativ til et orienterende møde med repræsentanterne for den irske regering eller til en forhandling med de øvrige medlemsstater i henhold til artikel 2, stk. 3, i Rådets beslutning.

I medfør af artikel 2, stk. 1, i ovennævnte beslutning retter Kommissionen følgende henstilling :

1. Kommissionen konstaterer, at den irske regering har til hensigt at gennemføre en vigtig fase i udviklingen henimod den frie adgang til markedet for den indenlandske godstransport ad landevej for fremmed regning, og understreger i den forbindelse, at der til dags dato ikke er blevet vedtaget nogen foranstaltning på fællesskabsplan, der tager sigte på indførelsen af fælles bestemmelser vedrørende adgangen til markedet for den indenlandske godstransport ad landevej.

2. Med hensyn til de midler, som den irske regering påtænker at anvende, konstaterer Kommissionen dog, at lovforslagets § 3 hovedsagelig tager sigte på at give enhver vognmand, der er indehaver af en transporttilladelse, mulighed for at tage så mange køretøjer i brug, som han ønsker, alene i kraft af denne tilladelse. Kommissionen kan tilslutte sig det mål, som den irske regering søger at nå ved indførelsen af denne bestemmelse.

Kommissionen gør imidlertid opmærksom på, at de påtænkte bestemmelser kan medføre følgende ulemper :

— de vognmænd, der allerede er inde på markedet, ville få en fortrinsstilling i forhold til nye vognmænd. Sidstnævnte kan nemlig kun opnå en tilladelse, enten hvis ministeren forinden har fastslået, at de eksisterende tjenesteydelser inden for transportsektoren er utilstrækkelige, eller hvis de køber en tilladelse, som en allerede etableret vognmand udbyder til salg. Det kan derfor befrygtes, at den påtænkte foranstaltning kan fremme dannelsen af monopol- eller oligopolstillinger og derved resultere i misbrug af dominerende stillinger, såfremt det offentlige ikke sørger for en passende forvaltning ;

— medmindre der indføres en foranstaltning til overvågning af det pågældende transportmarked, hvorved konkurrencesituationen kan ændres hurtigt og effektivt (særlig prisniveauet og udnyttelsen af den eksisterende kapacitet), synes den påtænkte ordning ikke at være i stand til at sikre en tilfredsstillende ligevægt mellem udbud og efterspørgsel inden for transportsektoren ; dette har især betydning for udstedelsen af nye tilladelser til nye vognmænd (i tilfælde af, at udbudet inden for transportsektoren er utilstrækkeligt) eller for langsommere vækst, fastholdelse eller reduktion af den eksisterende kapacitet (i tilfælde af overkapacitet) ;

— den mulighed, som de vognmænd, der allerede er inde på markedet, har for at sælge de tilladelser, som bliver overflødige som følge af de bebudede foranstaltninger, synes ikke at være begrundet i hensynet til almenvellet, og samtidig med, at Kommissionen er enig med den irske regering om nødvendigheden af at undgå en pludselig ændring af den nuværende situation (hvori tilladelsens handelsværdi udgør en vigtig del af virksomhedens aktiver), finder den, at man bør ende med at nå frem til en afskaffelse af den handelsmæssige udnyttelse af tilladelserne, som kan give anledning til monopolistiske afkast og bevirke en kunstig forøgelse af transportomkostningerne.

(1) EFT nr. 23 af 3. 4. 1962, s. 720/62.
(2) EFT nr. L 347 af 17. 12. 1973, s. 48.

Kommissionen finder derfor, at det bør fastsættes, at de tilladelser, der er blevet overflødige, erklæres ugyldige og returneres til den kompetente myndighed, således at denne kan udstede dem til nye vognmænd.

3. Kommissionen konstaterer desuden, at lovforslaget i en begrænset periode bibeholder undtagelse for transport for fremmed regning af visse landbrugsvarer, og at det udvider undtagelsen fra bevillingsordningen til at omfatte alle transporter, der gennemføres ved hjælp af køretøjer, hvis vægt i fuldt lastet tilstand ikke overstiger 6 tons, eller hvis nyttelast udgør mindre end 3,5 tons (§ 2), men at den irske regering på den anden side har til hensigt at lade bevillingsordningen (se § 6 i lovforslaget) omfatte de transporter for fremmed regning, der gennemføres inden for en vis afstand fra de vigtigste søhavne, og som er undtaget i medfør af »Road Transport Act« af 1933.

   Kommissionen finder, at de erhvervede rettigheder ganske vist fortsat bibeholdes for de vognmænd, der udøver deres erhverv inden for de nævnte områder, ved at der automatisk gives tilladelse, når blot det kan bevises, at virksomheden allerede eksisterede; men at det forholder sig anderledes for de vognmænd, som ønsker at etablere sig inden for markedet og som i så fald skal ansøge om en tilladelse, som kun vil blive givet, hvis det forinden er blevet fastlået, at de eksisterende tjenesteydelser for så vidt angår transport inden for det pågældende område er utilstrækkelige.

   Kommissionen forstår de motiver, som har ført til en generalisering af bevillingsordningen, men ikke dem, der ligger til grund for de restriktioner, der er indført for så vidt angår adgangen til de pågældende markeder for de vognmænd, som ikke allerede har etableret sig inden for de pågældende områder.

   Da det drejer sig om transport af helt lokal karakter, og da formålet er at sikre overensstemmelse med de liberaliseringsprincipper, der følges af den irske regering, finder Kommissionen, at det ville være bedre, at bibeholde den frie adgang til markedet inden for de områder, hvor den er opnået, og at sikre at erhvervelse af transporttilladelser inden for de pågældende områder ikke gøres til genstand for kvantitative restriktioner.

4. Kommissionen konstaterer tilsidst, at de af Irland påtænkte bestemmelser vedrørende godstransport ad landevej antagelig ikke vil være i strid med nogen særlige bestemmelser, der i nær fremtid måtte blive vedtaget på fællesskabsplan, og Kommissionen noterer med tilfredshed den irske regerings vilje til at udvide vognmændenes nuværende muligheder for adgang til markedet uanset deres nationalitet eller hjemland. Kommissionen henstiller imidlertid til den irske regering at tage hensyn til de forslag, der er stillet i ovenstående pkt. 2 og 3.

5. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om denne henstilling.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juni 1976.

På Kommissionens vegne

Carlo SCARASCIA MUGNOZZA

Næstformand